

[Himmelstrup.]

længere Tid til Undersøgelse kunde give, og den medfører i Virkeligheden, at ikke Rigsdagen, men Administrationen kommer til at bestemme Toldlovenes Indhold. Jeg kan ikke erkende, at der i Gaar forelaa Fare for en Forøgelse af Indførselen, og jeg finder derfor, at den højtærede Finansministers Henvendelse til Rigsdagen om at fremskynde Behandlingen af det foreliggende Lovforslag saa meget som muligt var uden Baggrund. Vi har nemlig i dette Øjeblik ikke fri Import, vi har et bundet Marked, og de Valutaattester, som er udstedt til Importørerne, er saa begrænsede, at de sandsynligvis allerede er udnyttede for det Tidsrum, for hvilket de gælder. Jeg mener derfor, det var i Overensstemmelse med den rigtige Opfattelse af den Arbejds metode, som skal være Rigsdagens, at man først tog Lovforslaget til Behandling i Dag. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at Lovforslaget efter min Mening er saa omfattende, at det i Virkeligheden skulde undergives en ret langvarig Udvalgsbehandling, som godt kunde komme til at strække sig over mange Dage, flere Dage i det mindste, hvis man rigtig skulde naa til Bunds i det og virkelig blive klar over de Foranstaltninger, der her er Tale om, og jeg mener det vilde være ganske uden Fare, om man gjorde det.

Nu, da Spørgsmaalet om den stærke Fremskyndelse af Arbejdet har været fremme, vil jeg gerne have Lov til at gøre et Spørgsmaal om dette Lovforslags Stilling til den saakaldte Oslo-Konvention. Der staar i Lovforslagets § 4, at denne Lov træder straks i Kraft og bortfalder med Udgangen af Marts Maaned 1934. Saafremt den højtærede Finansminister havde faaet sin Villie, vilde Forslaget vel allerede i Dag været blevet gennemført i det andet høje Ting, saaledes at det kunde være traadt i Kraft fra i Morgen. Nu er Forholdet, saa vidt jeg ved, dette, at naar et Forslag indeholder en Forhøjelse af Beskyttelsessatserne, saaledes som det i meget høj Grad er Tilfældet med dette Forslag, har man ved Oslo-Konventionen paataget sig Forpligtelse til at give de paagældende 15 Dages Varsel til at gøre Indsigelse, og en Lov kan altsaa ikke træde i Kraft forinden. Den Gang den højtærede Statsminister som fungerende Finansminister i Sommer umiddelbart efter Kriseforligets Afslutning samlede med en Kreds af Politikere fra alle Partier for at drøfte Forhold, svarende til det, her tilsigtes, gjorde han den Bemærkning, at de Beskyttelsessatser, som indeholdtes i det Forslag, han skitserede,

naturligvis af Hensyn til Oslo-Konventionen ikke kunde gennemføres med det samme, men Regeringen havde til Hensigt midlertidigt at udstede Forbud mod Indførsel af de paagældende Varer, et Forbud, der skulde gælde for de Tidsfrister, Oslo-Konventionen gav med Hensyn til Varsling. Jeg vil altsaa gerne gøre det Spørgsmaal: Hvorledes har man tænkt sig at stille sig i den Henseende? Naar dette Forslag, hvad jeg gaar ud fra som givet, bliver vedtaget i Løbet af Morgendagen, skal man saa regne med et 14 Dages Forbud paa alle de Omraader, der falder ind under Lovforslaget? Har man bragt den Side af Sagen i Orden?

Inden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om selve Lovforslaget og dets Enkeltheder, maa jeg have Lov til at sige, at jeg altid har været af den Opfattelse, at den danske Toldlov lider af den Svaghed, at den Beskyttelse, den tilmaaler Erhvervslivet, i Virkeligheden er meget ulige fordelt; det hænger utvivlsomt sammen med den Maade, hvorpaa Grundlaget for den nuværende Toldlovgivning blev til i 1908. Alle de virkelig alvorlige Reformbestræbelser, som har været igangsat, og det Arbejde, der har været gjort for at faa en anden generel Toldlov, har da ogsaa taget Sigte paa at udligne denne Beskyttelse. Jeg tror, det er et meget uheldigt Forhold. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at mange af de partielle Toldlovsforslag, som er gennemført i Rigsdagen i de senere Aar, i Stedet for at udligne Beskyttelsen tværtimod har forøget den. Da vi sidste Gang, i 1930, gik til en partiel Toldlovrevision umiddelbart forud for, at Danmark skulde tiltræde Toldvaabenhvilekonventionen, glædede jeg mig; thi da var jeg klar over, at dette nu maatte ophøre, og at det, naar man igen skulde i Gang med noget paa det gamle Grundlag, maatte være en ganske almindelig Toldreform, som tog Sigte paa at fjerne de Vanskeligheder og de uheldige Sider, som klæber ved den danske Toldlovgivning. Jeg beklager, at det foreliggende Lovforslag fortsætter gammel Vane og tilmed gør det i et Omfang, som er langt betydeligere end tidligere Toldlovrevisioner, vi har haft i de senere Aar.

Af Indledningen til Bemærkningerne ser jeg, at den højtærede Finansministers Hensigt med Lovforslaget har været den, at det skulde indgaa som et Led i Foranstaltningerne til Værn for den danske Valuta og endvidere skulde tjene det Formaal at skaffe Dækning for det Fald i Indtægterne, som vil bevirke, at Regnskabet for indeværende Finansaar til sin